

sygn. akt III **RC 61/20**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 25 września 2020r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia Beata Bihuń

Protokolant p. o. sekr. sądowego Aleksandra Czepulonis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 września 2020r. w K. sprawy

z powództwa małoletniej A. S. reprezentowanej przez I. A.

C.

przeciwko P. S.

o zasądzenie alimentów

I. Zasądza od pozwanego P. S. na rzecz małoletniej powódki A. S. ur. (...) alimenty w kwocie po 450,00 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) miesięcznie płatne z góry do 15 dnia każdego miesiąca do rąk jego matki - z ustawowymi odsetkami w wypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynając od 25 marca 2020r.

II. Nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi.

III. Wyrokowi w punkcie **I** nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia Beata Bihuń

UZASADNIENIE

I. C. (poprzednio (...)) działając w imieniu małoletniej powódki A. S. wniosła o zasądzenie od pozwanego P. S. alimentów na rzecz córki w kwocie 600 zł miesięcznie.

Pozwany uznał powództwo do kwoty 300 zł alimentów miesięcznie.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletnia powódka obecnie ma 3 lata, pozostaje pod bieżącą pieczę matki, nie uczęszcza do przedszkola. Ogólnie jest zdrowym dzieckiem. Ze względu na wadę wzroku pozostaje pod opieką okulisty, nosi także wkładki ortopedyczne na nogi (zeznania matki małoletniej powódki k. 55v).

Obecnie w tut. Sądzie w sprawie I. N. 486/19 toczy się postępowanie o ustalenie miejsca pobytu małoletniej powódki oraz ustalenie kontaktów pozwanego z córką. W toku postępowania w tej sprawie, Sąd udzielił zabezpieczenia w ten sposób, że ustalił miejsce pobytu małoletniej przy matce oraz ustalił sposób kontaktowania się pozwanego z córką od piątku od godz. 10.30 do poniedziałku do godz. 14.00 włącznie. Pozwany realizuje kontakty z córką zgodnie z ww. postanowieniem Sądu.

Matka małoletniej powódki nie pracuje. W toku postępowania w sprawie była w 27 tygodniu ciąży, Pozostaje na utrzymaniu męża, który zarabia ok. 2000 zł miesięcznie. Pobiera także świadczenie wychowawcze 500+. Nie określiła precyzyjnie kosztów utrzymania małoletniej powódki. Podała, że na ubrania, art. higieniczne, zabawki dla córki

przeznacza 400 zł miesięcznie. Raz na dwa tygodnie wydatkuje ok. 300 zł na zakupy spożywcze (zeznania matki małoletniej powódki k. 55v).

Pozwany zamieszkuje w domu swojej matki w wydzielonym mieszkaniu na górze tego domu. Jest zdrowy, pracuje w firmie (...) w pełnym wymiarze czasu pracy oraz dorabia na podstawie umowy zlecenia. Ponosi koszty dojazdu pracy swoim samochodem. Dwa razy w miesiącu przeznacza 400 zł na zakup paliwa, spłaca dwa kredyty w ratach po 250 zł miesięcznie, za telefon i internet płaci 164 zł miesięcznie. Za prąd i gaz płaci ok. 125 zł miesięcznie. Partycypuje w kosztach utrzymania małoletniej powódki np. kupił wkładki ortopedyczne, poniósł koszty związane z transportem małoletniej do lekarza, kupił buty oraz odzież dla córki (zeznania pozwanego k. 55v-56).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 133§1 krio rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie może utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Natomiast zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135§1 kro).

Usprawiedliwione potrzeby uprawnionego dotyczą środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania. Potrzeby utrzymania mają charakter konsumpcyjny, ich zaspokojenie bowiem polega na zapewnieniu uprawnionemu mieszkania, wyżywienia, odzieży, leczenia, pielęgnacji w chorobie itp. Z powyższego wynika, że zakres świadczeń alimentacyjnych wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, a z drugiej strony możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Niezdolne do samodzielnego utrzymania się dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, którzy są obowiązani podzielić się z nimi nawet bardzo skromnymi dochodami.

Bezsporne jest, że małoletnia powódka nie posiada majątku i nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Wobec tego oboje rodzice obowiązani są do przyczyniania się dołożenia na jej utrzymanie.

Pozwany uznał powództwo do kwoty 300 zł alimentów miesięcznie na rzecz małoletniej powódki, lecz zdaniem Sądu, alimenty w tej wysokości nie zaspokoją usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniej.

Orzekając w niniejszej sprawie, na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd uznał, że pozwany powinien łożyć na rzecz małoletniej powódki tytułem alimentów kwotę 450 zł miesięcznie.

Pozwany ma stałą pracę, gdzie zarabia ok. 1900 zł miesięcznie oraz uzyskuje dochody z pracy dodatkowej od ok. 100 zł do ponad 800 zł miesięcznie (wydruki z rachunku bankowego pozwanego k. 58-59). Ponadto pozwany prowadzi samodzielne gospodarstwo domowe i koszty związane z jego utrzymaniem nie są wysokie, zatem alimenty w wysokości ustalonej przez Sąd nie będą dla niego nadmiernym obciążeniem finansowym.

Natomiast matka małoletniej powódki swój obowiązek alimentacyjny realizuje głównie poprzez osobiste starania w wychowanie córki oraz łoży na jej utrzymanie z dochodu męża oraz świadczenia wychowawczego 500+. Niemniej jednak, matka małoletniej powódki musi zapewnione środki finansowe w formie alimentów od ojca celem zabezpieczenia niezbędnych potrzeb córki.

Niemniej jednak, Sąd uznał, że żądanie alimentów w kwocie 600 zł miesięcznie na rzecz małoletniej powódki było nadmiernie wygórowane. Alimenty w wysokości ustalonej przez Sąd w znacznym stopniu pokryją koszty związane z utrzymaniem i wychowaniem córki, odpowiadają usprawiedliwionym potrzebom małoletniej i są adekwatne do możliwości zarobkowych pozwanego.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, na podstawie art. 133 kro Sąd zasądził alimenty od pozwanego P. S. na rzecz małoletniej A. S. w kwocie po 450 zł miesięcznie poczynając od 25 marca 2020r. (pkt. I wyroku).

Na podstawie art. 100 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie obciążył pozwanego kosztami sądowymi (pkt. II wyroku).

Na podstawie art. 333§1 pkt. 1 kpc wyrokowi w pkt. I nadano rygor natychmiastowej wykonalności (pkt. III wyroku).

Sędzia Beata Bihuń